

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

25. Dies Septemb. Charitas est, quam fides concipit, ad quam Spes currit,
cui profectus omnium bonorum servit. Cassianus super Psal.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

25. DIES SEPTEMB.

Charitas est, quam fides concipit, ad quam Spes currit, cui profectus omnium bonorum servit. *Cyprianus super Psal.*

Charitas. I.

Hic tandem est montis, quem conscendimus, vertex, quem Charitas est virtutum omnium apex. Est filia fidei: Sed de qua dici potest illud Poëtæ: *O matre pulchrâ filia pulchrior.* Omnes virtutes vel cum ipsa, vel ex ipsa ideoque vel illam cingunt, ut Dominam pediflorâ, vel serviunt ut Reginæ, famulæ. Quidquid ad eius commendationem dixeris, minus est, quam meretur dici. Itaque manum ab hac sacra tabula admoveo, & illius laudandæ provinciam D. Zenonis magno Charitatis præconi committo: (a) *Charitas non quæquam pro persona diligit, quia adulari nescit: non pro honore, quia ambitiosa non est, non pro sexu, quia illi unus est ambo; non pro tempore, quia varia non est. Non emulatur, quia invidia quid sit, ignorat, non inflatur, quia humilitatem colit: non malum cogitat, quia simplex est: non irascitur, quia etiam injurias libenter amplectitur: non fallit, quia fidem ipsa custodit: non ulli re indiget, quia ei præter quod est, nihil est necessarium. Hæc rura, urbes, ac populos compositâ pace conservat. Hæc circa Regum latera, securos gladios facit. Hæc bella premit, lites tollit, jura evacuat, fora compescit, odia eradicat, iras extinguit. Hæc mare penetrat, urbem circum, commercia nationibus necessaria subministrat.*

II. Po-

(a) *Serm. de Fide, Spe, Charit.*

II. *Potentiam ejus cito edicam. Quidquid locis natura negaverit, Charitas reddit. Hec conjugalis affectus, Deos, homines, Sacramento venerabili, unam cogit in carnem. Hujus est munus, quod chara uxor, quod generosi liberi, quod veri sunt patres. Hujus est munus, quod alii ut nos, vel plusquam nos proximi, vel amici sunt nobis. Hujus est munus quod diligimus servos, ut filios, ac illos colunt libenter, ut Dominos. Nihil est prorsus quod sine hac gratum, pacificum, securum, fidele, perfectum sit. Primum est dilectionis munus, Deo refundere, quod nati sumus, soli que debere quod vivimus: nihilque prorsus in cordis nostri penetralibus retinere, quod alieno jure servemus. O Charitas! quam pia, & opulenta, o quam potens! nihil habet, qui te non habet: Tu Deum in hominem commutare valuisti: Tu cum brevium paulisper, ab Majestatis suae immensitate peregrinari fecisti. Tu virginali carcere novem mensibus relegasti. Tu Evam in Mariam redintegrasti. Tu Adam in Christo renovasti. Tu sacram Crucem in salutem, perduto jam mundo providisti. Tu mortem, Deum mori docendo, vacuisti, Tuum est quod cum occiditur Deus, Dei omnipotentis Filius, nullus irascitur ac duobus.*

III. *Tu populi caelestis animam tenes, cum ornas pacem fidem custodis, amplecteris innocentiam, veritatem colis, patientiam diligis, spem representas. Tu diversos homines moribus, aetatibus, ditione, ex una natura, unum spiritum, unum efficias corpus. Tu Martyres gloriosos Christi nominis confessione, nullis tormentis, nulla novitate mortis, nullis premiis, nullis minis, nullis affectibus separari permittis. Tu ut nudum vestias, nuda esse, comenta es. Tibi fames, saginatio est: si panem tuum*

inops esuriens comederit, tuus census est, totum in misericordiam habere, quod habes. Tu sola rogari non nos. Tu oppressos vel cum dispendio tui incunctanter eripis in qualibet necessitate constitutus. Tu cacorum oculorum pes claudorum. Tu scutum fidelissimum viduarum. Tibi oculos nunquam siccos esse, aut misericordia permittit, aut gaudium. Tu tuos ita diligis inimicos, ut inter eos, carosque tibi, quid distet, nemo discernat. Tu inquam caelestia humanis, humana caelestibus iungis arcana. Tu Divina custodis. Tu in Patere imperas, in filio obtemperas, in Spiritu Sancto exultas. Tu cum tribus una sis, nullo pacto divideris, nulla humana invidiositatis calumnia commoveris. A paterno fonte in Filio tota refunderis, Et tamen tota ubi refunderis, non recedis. Recte Deus diceris, quia Trinitatis personam sola convertis. Hæc Zeno ex abundantia cordis in laudem Charitatis. Quantis, Dei amans, cumulata beneficiis, quantis occupatur negotiis / ut merito exclamet Poeta de quo vis, sed maximè Dei amante.

O Deus in quantis animus versatur amantis.

26. DIES SEPTEMB.

Si nobis animum boni viri liceret aspicere, ô quam pulchram faciem, quam Sanctam, quam ex magifico placidoque fulgentem, videremus? Seneca
Epist. 115,

Virtutis I.
pulchritudo,

Quæ Romani Philosophi, eadem & mens est Romani Oratoris. (a)
Facies honesta, si oculis cerneretur, mirabiles amores excitaret sui. Quid mirum cum idem dicitur

(a) Cic. de finib. 75. Tusco. 236.